

Nummer 1
2014 62:a årg

Hälsning

från Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund

www.kristenivarden.se

Här bieder representanter för SKSF för Klara från Serbien, där nästa års bönevecka hålls.

HCFI:s bönevecka på Gullbrannagården Sid 4

SKSF:s årskonferens i Eksjö Sid 11

Kära SKSF-vänner!

Jag vill här dela några tankar med er. Den senaste tiden har jag vid flera tillfällen läst i Efesierbrevet, och där speciellt fastnat för några versar i kapitel 6.

I Ef. 6:10 står det ”bli starka i Herren och i hans väldiga kraft”. Det står inte att vi ska jobba och kämpa för att bli starka och klara oss så bra som möjligt själva. Nej, men jag vet att även om jag känner mig liten och svag, så är han stark, och jag får ha min styrka i honom. Han kan hjälpa mig igenom mörka dagar och de utmaningar som kan kännas alldeles för tuffa.

I vers 11 uppmanas vi att ta på hela Guds vapenrustning. Det är viktigt att vi inte glömmet någon del av rustningen. Då fyller den inte den funktion som det är tänkt för att skydda och försvara oss.

I versarna 14-17 kan vi läsa om de viktiga delarna i Guds vapenrustning: sanningens bälte, rättfärdighetens pansar, beredskapens skor, trons sköld, frälsningens hjälm och Andens svärd.

I vers 18 står det ”Gör detta under ständig åkallan och bön och bed alltid i Anden.” Det börjar alltid med bön. Utan bön fungerar inte det kristna livet, och rustningen faller sönder. Vi brukar tala om att kristendomen handlar om en relation. Om en relation ska fungera är det viktigt att umgås, ta sig tid och att kommunicera. Likadant är det med min relation med Jesus.

Jag är glad att bönen har en central plats i Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund och i Healthcare Christian Fellowship International, men jag önskar att ännu fler inom vården och omsorgen skulle upptäcka vilken tillgång bönen är. Enskild bön är viktig, men jag vill rekommendera dig att försöka få tillfällen att även be tillsammans med andra i en grupp eller kanske bilda en bönetrio.

Många har det stressigt och tufft på olika sätt på sina arbeten och i livet i stort. När det kör ihop sig är det skönt att veta att man inte

är ensam, utan andra ber för mig och jag för dem. När jag ber för andra och fokuserar på andra, blir jag mindre självupptagen också och mina egna bekymmer minskar. Jag hörde någon säga att ”ensam är stark”, men håller inte med om det påståendet. Vi behöver varandra, och även om vi inte alltid tycker likadant får vi stå tillsammans och stötta varandra.

Detta är en av de uppgifter vi har i SKSF.

Tack för ditt stöd! Du är värdefull!

Hoppas vi ses i Eksjö 11-13 april, på SKSF:s konferens!

Vänliga hälsningar

Margrèth Jansson

ordförande

kristenivarden@telia.com

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Smedhemsv. 19, Ryd, 560 25 Bottnaryd
Tel. 072 - 215 19 92
kristenivarden@telia.com

Ansvarig utgivare

Margrèth Jansson, Smedhemsv. 19, Ryd,
560 25 Bottnaryd kristenivarden@telia.com

I redaktionen

Barbro Fritz, Majken Hagvil Svensson,
Ingrid Rydell

Medlemsavg.: 200 kr/år. Stud.:100 kr/år
(4 nr av Hälsning ingår)

Enbart prenumeration på Hälsning: 100 kr/år
Tidningen utkommer med 4 nr per år
Manus till nästa nr senast den 16 maj 2014

Gåvor sändes till

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Pluggiro 13 87 37 - 2

Hemsida

www.kristenivarden.se

Med Hercules till England

Den elaka bakterien hade nått mina 63-åriga lungor. En långdragen förkylning med stigande feber och en tilltagande hosta tröttade ut min kropp.

Jag drogs förbi akutkön en lördagskväll i oktober 2011 viskande ”ni får göra vad ni vill med mig!” Och det gjorde de – läkarteamet och sjukvårdspersonalen. Och de gjorde det bra.

Vid adventstid vaknade jag till liv igen och fick mig en märklig berättelse till livs.

Efter några timmars undersökning konstaterades en svår legionella. Beslut om nödvändig behandling i England fattades och ett ECMO-team tillkallades. Ett Herculesplan flög mig till Leicester. Veckorna i England var fyllda av ovisshet. En kamp mellan liv och död. Familjen vid min sida kastades mellan hopp och förtvivlan.

ECMO är en uppfinning som syresätter blodet utanför kroppen genom ett membran. Ca 700 lungpatienter har fått behandling sedan starten varav 500 har överlevt. Jag är en av dem!

Efter två ECMO-resor till Leicester vände äntligen värdena åt rätta håll och jag fick återvända hem.

Nu skulle de flesta livsfunktionerna göra en omstart. Min goda kondition hade varit ett avgörande skäl till ECMO-beslutet men nu var musklerna och funktionerna som bortblåsta. Rehabiliteringen blev delvis mitt arbete det året.

Det är många delar som är sammanlänkade i min process av tillfrisknande. Allt från akutintaget på hösten till den nyvunna friheten ett halvår senare.

Arbetet som pastor var en viktig morot för tillfrisknandet. En ny tjänst i Pingstkyrkan, Jönköping hade påbörjats ett par månader tidigare. Uppdraget var bl a omsorgsarbete! Jag hade tagit mig an uppdraget med stor glädje. En söndag strax före sjukdomen predikade jag från Fader Vår-texten ”fräls oss ifrån ondo” och plötsligt låg jag där själv... Omsorgspastorn hade drabbats av ”den onda sjukdomen”. Precis som att den himmelske Fadern nu ville visa vad verklig omsorg betydde.

Christer Tornberg.

Det är just ”omsorg” som är min bestående upplevelse från alla dessa envisa sjukdomsdygn. Guds omsorg i mitt inre, familjens kärlek och all vård från personal som har lyssnat, lagt sina pannor i djupa veck, hållit min hand, torkat svetten i min panna, stuckit mig i armen och hållit ett vakande öga på mig.

Jag tänker också på sjukhuspräster som troget har besökt min bädd och som gav min fru värme och trygghet. Samtidigt gick budet om förbön genom gudstjänster och sociala medier. Ett samarbete mellan himmel och jord. Guds omsorg visad i mänskligt arbete, tro och kärlek.

Min tacksamhet är gränslöst stor till hela kedjan av vård – både från Gud och människor.

Vad har du lärt dig av allt detta? undrar folk. Jo, jag har omvärderat mycket. Min syn på liv och död har förändrats och min Gudsgemenskap har fördjupats. Allt detta hjälper mig att komma lite närmare, lyssna lite mer, att vara sparsam med orden och att vara tacksam för livet.

Christer Tornberg
Pastor Jönköping Pingst

HCFI:s bönevecka i Gullbranna 7-12 januari 2014

HCFI (Healthcare Christian Fellowship International) i Europa anordnar varje år en bönevecka i början av januari, och i år var det SKSF som var värd för veckan. Vi var 36 sjukvårdsarbetare från 12 olika länder: Ryssland, Serbien, Ukraina, Schweiz, Frankrike, England, Wales, Holland, Danmark, Norge, Finland och Sverige som kom tillsammans för att bedja i Gullbranna.

Temat för böneveckan var hämtat från Joh. 17:21: ”Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss” Att de skall bli ett... så att världen skall förstå..

Lovsångsledare under större delen av veckan var Marina Andersson (Sverige) samt Greg Leavers (Wales). Sången var full av glädje, lov och tacksamhet till vår Herre och Frälsare för att vi kunde samlas till bön och ha möjlighet att be för dem som arbetar inom hälso- och sjukvården i olika länder på vår jord. Vi upplevde en stor och rik gemenskap i bön och lovsång trots att många av oss inte hade träffats tidigare. Vi hade ett gemensamt mål, nämligen att Jesus Kristus skall få en levande och verklig roll i hälso- och sjukvården.

Första kvällen undervisade Marina om bön och fasta. Att fasta är ett val vi gör, inte en regel. När vi fastar har vi ett mål, vi vill få mera tid till stillhet, som gör det lättare att lyssna och komma närmare Gud. Fastan ändrar inte Gud, eller tvingar Honom att uppfylla våra önsknigar. Det gör oss inte hellre till bättre kristna, men ger oss ett rikare andligt liv. Allt är nåd och Gud vill frigöra välsignelser över oss. Ju närmare Gud vi kommer, ju större blir Han för oss och ju mindre blir vi.

Marina introducerade även ”Tabernakelbönen”, som består av 7 delmoment:

1. Tacksägelse. Ps 100, 118.1
2. Korset. 2 Kor. 5:17-21
3. Rening. Ps. 51:10, Matt. 5:8
4. Helig Ande. 2 Tim 1:7, Gal. 5:22-23,

1 Kor.12:8-10

5. Bibeln, Guds ord. Ps.119:105, Kol. 3:16, Rom. 10:17

6. Bön. Upp. 5:8, Matt. 7:7

7. Tillbedjan. Upp. 4:8

Tabernakelbönen och lovsång tillämpade vi som gemensam bön och tillbedjan den första dagen, som också var en frivillig fastedag.

De andra dagarna uppdelades i förmiddags-, eftermiddags- och kvällssamlingar. Samlingarna bestod av viss undervisning samt bön. Guide för veckans förbönsämnen hade vi fått delgivna från HCFI:s huvudkontor i Sydafrika. Vi delade upp oss i smågrupper och bad för olika kontinenter, länder, sjukhus och personer.

Bland andra som stod för bibelundervisningen var Marilyn Rollier (Schweiz). Hon utgick från Hes. 37:10 om förtorkade ben som blev levande och reste sig och blev en stor skara. Gud gör det omöjliga och vi får vara med och göra det möjliga. Hoppet hör framtiden till, men Gud vill ge oss tro för ett verkligt nu. Chris Steyn (Holland) talade om ett utlovat rike och hur detta rikets makt påverkar och förändrar oss.

Marina Andersson leder lovsången.

Vi fick även göra ett studiebesök hos sjukhuskyrkan i Halmstad. Först blev vi guidade runt på sjukhuset av barnmorskan Elisabeth Z Oskarsson. Därefter fick vi information om sjukhuskyrkans arbete av sjukhuspastor Thomas Andersson. Besöket uppskattades mycket, och vi kände en rik gemenskap och besöket avslutades i bön.

De olika samlingarna, men också många intressanta samtal mellan och efter samlingarna, gjorde böneveckan i Gullbranna till en mycket rik upplevelse, som resulterade i nya vänner och böneämnen.

HCFI:s bönevecka 2015 kommer att hållas i Serbien. Hoppas att många har möjlighet att vara med och få dela en rik gemenskap.

Anita Andersson

Uppskattat besök hos sjukhuskyrkan, Halmstad

Bön och Familjer

Tänk vad fantastiskt, att människor från olika nationer, kan samlas för att be tillsammans! HCFI:s bönevecka i Gullbranna styrkte mig i vetskapen om att bön är en mycket viktig del i en troendes liv. Under veckan undervisade barnpastor Marina Andersson om bön. Hon talade bland annat om morgonbön, aftonbön, bordsbön, ”tabernakelbön” och bön utifrån ”Fader vår”. Familjer som har en vana att be tillsammans har en stor otroligt fördel av den gemenskap som skapas under bönen, eftersom gemenskap byggs och stärks när man ger varandra tid och kommunicerar med varandra. Marina gav oss ett underbart praktiskt exempel på hur man som familj kan be morgonbön tillsammans. Morgonbön ger en bra start på dagen och kan inkludera tacksägelse, bön för dagen samt att man ber för varje familjemedlem och nämner dem vid namn. De som hinner en längre bön kan lägga till att be för sina vänner, be för aktuella saker som händer just nu, för sin församling, sin stad och för sitt land. Alla föräldrar behöver uppmuntras till att introducera ett naturligt böneliv för barnen. Bönen ska inte gömmas

undan i hemlighet. Vi ska gärna be högt och öppet med och för barnen. Bön gör skillnad! Jag är själv mor till 5 underbara barn mellan 2 och 13 år. När vi ber tillsammans har barnen alltid en fantastisk förväntan av bönesvar. Lika stor förväntan behöver vi vuxna också ha. Vi ber ju för att få svar, ändå kan förväntan vara svår ibland. Som familj har vi fått uppleva många personliga bönesvar, små och stora. Det allra senaste är att vi snart ska få flytta från den lägenhet vi nu bor i, till ett fantastiskt hus som vi fått lov att hyra. När jag var lyckligt förvånad över huset säger en av mina döttrar: Men mamma, det är ju det vi har bett om!

1 Joh 3:21-22 ”Mina älskade, om vårt hjärta icke fördömer oss, så hava vi frimodighet inför Gud, och vadhelst vi bedja om, det få vi av honom, eftersom vi hålla hans bud och göra vad som är välbehagligt för honom.”

Vi möts i bön

Nia Lindström

Läsa till undersköterska

Vem är du? Kan du presentera dig helt kort?

Daniel Athley, 43 år, Jönköping. Gift med Cissi sedan snart 20 år. Tre barn: Jakob 9 år, tvillingdöttrarna Tilda och Emilia 6 år.

Personlighet: noggrann (med slarviga inslag), omtänksam, positiv, skojfrisk (med barnsliga upptåg).

Intressen: familjen, böcker, församlingen, sport. Det visste ni inte om mig: ser på ryska nyheter på internet och är duktig att plocka upp efter barnen.

Utbildning: Läst ryska i diverse sammanhang, bl a i Moskva och på Göteborgs universitet.

Yrke: Arbetat med missionsarbete genom Pingstkyrkan Jönköping några år i början av 1990-talet. Arbetar sedan 14 år tillbaka på Lindgårdens äldreboende.

Du har just läst till undersköterska. Varför? Hur är det att läsa samtidigt som man jobbar och har familj?

Daniel Athley.

Ja, jag är precis nyligen färdig med min undersköterskeutbildning. Det dök upp en fin möjlighet att genom statliga omvårdnadslyftet läsa till undersköterska på arbetstid. Det ligger i arbetsgivarens intresse att så många som möjligt fördjupar sin yrkeskompetens och blir undersköterskor. Ett projekt initierat av staten. Utbildningen har sträckt sig över 1 ½ år. Jag har fått 4 timmar betald studieledighet per vecka. En gång varannan vecka har vi träffats på Medlearn i centrala Jönköping för föreläsningar, självstudier och prov. En hel del har jag kunnat validera, alltså tillgodoräkna mig kunskap genom flerårig arbetslivserfarenhet. Att studera som förälder till mindre barn är inte så enkelt, men jag har kunnat sitta en del på Medlearn och studera själv. Det är mycket bra att arbeta samtidigt som man studerar, eftersom det då hela tiden går att relatera kunskapen i studierna till olika situationer i arbetet.

Hur kom det sig att du började jobba inom vården och inom äldreomsorgen?

Jag vet inte riktigt, men eftersom jag arbetade som vikarie på sjukhem i Jönköping under gymnasietiden på 1980-talet, så fanns det en viss naturlig koppling när jag senare i livet sökte mig till äldreomsorgen. Det var också relativt lätt att få arbete i branschen.

Hur länge har du arbetat inom detta?

I 14 år. Det tillkommer nya uppgifter och ansvarsområden och vårdtyngden har blivit större genom åren, vilket kan verka stressande. Men jag har känt att jag vuxit in i arbetet och känt en ökande trivsel, och har nog aldrig trivts så bra som idag.

forts. sid 8

”Här trivs de äldre bäst”

Så stod det i en rubrik i en tidning. Det äldreboende som rubriken syftade på var Lindgårdens äldreboende i Jönköping, som enligt en brukarenkät 2013 hade 92% nöjda boende.

Helhetsvård i dödens närhet

Jag heter Lars-Göran Kågström och jobbar som sjuksköterska på Axlagården i Umeå. Axlagården är ett hospice, vilket innebär att vi erbjuder vård till personer i livets slutskede. De flesta kommer från sjukhuset när all behandling är avslutad. Många är väl medvetna om att livets slut närmar sig. Då är det viktigt att vara lyhörd för vad patienterna undrar över och kanske ”läsa och lyssna mellan raderna”. Jag har en kristen övertygelse och känner att jag får vara en del i en god omvårdnad. Vi pratar om de fyra hörnstenarna: teamarbete, kommunikation, symtomlindring och närståendestöd. Den goda omvårdnaden: att försöka möta de fysiska, psykiska, andliga och sociala behoven. Vi kompletterar varandra i arbetslaget på ett bra sätt! Det gäller att som kristen inte vara ”påstridig” på något sätt på det andliga planet. Däremot är det viktigt att be om den Helige Andes ledning och att våga när jag upplever att Herren vill använda mig.

Här är några berättelser som verkligen betytt oerhört mycket i mitt arbete.

En äldre man blev sakta sämre och han låg och funderade hur det skulle bli när han snart ska lämna detta jordeliv. Jag satte mig ner och samtalade med honom. Han sa: ”När jag var barn hade jag en stark barnatro, men den växte bort undan för undan, så nu finns den inte kvar. Nu ligger jag här och funderar och snart ska jag dö”. Han visste inte att jag var kristen. Då bad jag: ”Herre ge mig nu de rätta orden”. Jag frågade om han ville att jag skulle be för honom och han sa ja. Han ville att jag skulle be här och nu. Jag bad för honom om att han skulle känna Herrens närhet, det vägstycke som återstod. Jag bad en överlåtelsebön för honom. Tänk att se hans utmärglade och fårade händer knäppas i bön och höra hans tacksamhet! Det var otroligt stort! En vecka efter detta avled han. Vi brukar bjuda närstående på fika i samband med dödsfall. Jag såg att de satt i det fina brasrummet och pratade med varandra. Då kom en bön i mitt hjärta. ”Ska jag nämna detta för de anhöriga?”, för jag visste inte om han hade berättat detta. Jag gjorde det och ytterligare fick jag uppleva att det blev RÄTT! De anhöriga var mycket tacksamma och berörda över denna berättelse.

Den andra berättelsen är när jag som kontaktsjuksköterska tog emot en patient. Vi gör ett

ankomstsamtal efter någon dag där vi tar upp de olika behov som patient och närstående har. Den här gången var både maken och barnen närvarande. Under samtalet så framgick det att gästen hade en kristen övertygelse och även barnen. När vi i vårt arbete kommer fram till de existentiella frågorna som t.ex. summering av livet, då är det viktigt att vara rak och våga ställa frågor även om de är svåra. Vi försöker undvika frågor som ”vad tänker du när det gäller framtiden?” I stället säger vi ”hur känns det när du tänker på den närmaste tiden?” Min fråga blev: ”När din tid här på jorden nu är begränsad, att du snart ska lämna din make och dina barn, hur tänker du?” ”Hur är det med er närstående, när ni tänker på det?” Både patienten och de anhöriga började gråta. Då frågade jag: ”vill du att jag ska be för dig och dina nära att Herren hjälper er det vägstycke som återstår?” Jag fick ett klart JA. Det kändes gott att få göra detta för både gästen och de anhöriga. De var mycket tacksamma! En vecka efteråt avled hon och då fick jag glädjen att vara med.

Lars-Göran Kågström.

Jag är så tacksam till Herren att jag får vara till andlig hjälp, när allt vacklar och det känns svårt för alla inblandade, när någon ska lämna detta livet. Jag är också tacksam för att min arbetsgivare stöder mig i detta! Däremot kan jag ibland möta funderingar hos en del kolleger, men detta tror jag bottnar i en osäkerhet och okunskap för de andliga frågorna. Min förhoppning är att fortsätta arbeta där jag tror att Gud har ställt mig just nu. I livets slut känner vi oss ofta små och hjälplösa. Då är det gott att tänka på bibelordet som säger, ”allt vad ni har gjort mot en av dessa mina minsta, det har ni gjort mot mig”

Guds välsignelse till alla er som arbetar i vården, önskar

Lars-Göran Kågström
Sjuksköterska Axlagården

Sjukhuskyrka i Norrland

Under mina år som sjuksköterska har jag haft god kontakt med sjukhuskyrkan.

Men det har ju inte alltid varit så. När jag tog examen 1967, fick vi inte prata med patienten om andliga frågor. Tack och lov har det förändrats och sjukhuskyrkan är väl etablerad på sjukhusen.

För att höra hur det är att arbeta i sjukhuskyrkan har jag talat med sjukhuspastor Karin Holmberg, som arbetar 50 % i sjukhuskyrkan och 25% i Pingstkyrkan. Som medarbetare har hon sjukhuspräst Birgitta Nordin, sjukhusdiakon Dick Nyberg och kantor Olle Berggren. De har ett fint samarbete trots att de tillhör olika kyrkor. Det kan vara bra att veta att man har varandra, då de många gånger stöter på svåra livskriser. Karin trivs bra, tycker att det är ett givande arbete och att sjukhuskyrkan verkligen behövs.

Personalen är positiv och hör av sig eller tar tag i dem när de möts, för att hänvisa till patienter med behov. Dygnet runt kan någon präst eller diakon nå i akuta ärenden och kallas då av avdelningens personal. Information

om sjukhuskyrkan ges också till alla AT-läkare som börjar på sjukhuset.

Andakt och sångstunder har man en gång i veckan på avdelningar som de alternerar mellan, och det är uppskattat. På entréplanet finns "STILLA RUM", som är öppet dygnet runt, för stillhet och eftertanke. Man har också ordnat så att personalen får komma dit, sitta i stillhet och sedan få välsignelsen. De kan använda detta på sin friskvårdstimme och många har upplevt att det känns bra att vara där.

Jag undrar hur tiden räcker till då det måste finnas mycket behov. Karin säger att de kan avsätta mer tid än kanske sjukhuspersonalen kan. Om hon måste gå kan hon säga att hon kommer tillbaka. Det ger en trygghet hos patienten, som vet att hon kommer tillbaka.

Låt oss alla stötta och be för sjukhuskyrkan, och tacka Gud för att den finns. För många gör den en stor skillnad, och är ett verkligen fint komplement och stöd tillsammans med allt annat sjukvården erbjuder.

Margareta Munther Lindberg

---

forts. fr. sid 6 Läs till undersköterska

Hur är det att arbeta inom äldreomsorgen?

Roligt. Tungt. Humorfyllt. Stressigt. Visst skulle det vara bra om man kunde hinna med mycket mer i omsorgen, men jag tror ändå vi har en mycket god äldreomsorg i Sverige, och det blir inte bättre än vad man gör det till. Det är mycket humor i äldreomsorgen. Mycket skratt. Vi arbetar med härliga, livfyllda människor med ett helt livs erfarenhet i bagaget. Jag älskar äldre i allmänhet och de boende vi har på Lindgården i synnerhet.

Hur är det att vara man och arbeta inom äldreomsorgen?

Jag tänker inte så mycket på det, utan känner

mig som en i gänget, även om mina kollegor ibland kallar mig tuppen i hönsgården. Är mest imponerad av alla duktiga kvinnor som gör ett fantastiskt arbete varje dag. Det finns så mycket fin kompetens hos mina arbetskamrater.

Några andra funderingar/tankar du har?

Jag skulle inte vilja arbeta på något annat äldreboende än Lindgården. Lindgården är en privat utförare, som startade med stadens kyrkor som initiativtagarna, och drivs på kristen grund. Lindgården är unikt med sin mysiga miljö, sina härliga boende och sin synnerligen omsorgsfulla personal och då inkluderat allt från chefer till minsta dammrätta.

Pornografins påverkan på hjärnan

”Pornografen påverkar hjärnan på ett sätt som liknar effekterna av ett blandmissbruk.”

Höstens uppmärksammade hovrättsdom som friade sex tonårspojkar från anklagelser om gruppvåldtäkt av en 15-årig flicka i Tensta har lett till en ny debatt om nätpornografins effekter. I en recension av Lena Anderssons Augustusprisade roman ”Egenmäktigt förfarande” noterar Ebba Witt-Brattström i Dagens Nyheter (8/1) att resultatet av den frikännande domen blir ”att vuxensamhället sänder en tydlig signal till ungdomar om att nätpornrens människokränkande värdesystem är rådande i det officiellt så jämställda Sverige”. Fallet är inte unikt. De anmälda sexualbrotten är många. Enligt siffror från polisen för de södra delarna av Stockholms kommun, som DN publicerade i slutet av november, rör det sig om 90 anmälda sexualbrott mot offer under 18 år sedan januari förra året. Samtidigt har antalet personer som döms för våldtäkt och barnvåldtäkt ökat med mer än en tredjedel sedan 2003.

Poliserna Mihajlo Mrdjen och Moni Winsnes, som under många år jobbat med vålds- och sexualbrott i ungdomsgruppen i Söderort, säger till DN att de märker en alltmer råare attityd till sex, särskilt bland unga killar. Det är inte längre ett ovanligt ärende att en grupp tonårskillar förgriper sig tillsammans på en tonårstjej, vilket kan ske ett par gånger i månaden. Samtidigt skriver DN att gränserna för vad vissa tonårstjejer tror att de ”måste” ställa upp på suddats ut.

Ett tydligt mönster är att i samtliga fall där datorer och mobiltelefoner beslagtas är förekomsten av porr mycket stor.

Psykiateren Mary Anne Layden, chef för Sexual Trauma and Psychopathology Program Center for Cognitive Therapy, vid Universitet i Pennsylvania, hänvisar i ”Pornography and Violence: A New Look at Research” till flera studier på sambandet mellan pornografi och våld. Bland annat skriver hon om en studie från 1994 att det finns samband mellan ”alla typer av pornografi och användningen av verbalt tvång, droger och alkohol för att tvinga kvinnor till en sexuell handling. Sannolikheten att våldta en kvinna hade samband med bruket av all form av pornografi, inklusive mjukporr.” Enligt en annan studie som publicerats i European Journal of Developmental Psychology 2006 var unga pojkar som tar del av pornografiskt material mer benägna att vara ak-

tivt inblandade i sexuellt våld.

Psykologiprofessorn, med en bakgrund i neurovetenskap, William M Struthers vid Wheaton College gör även i sin bok “Wired for Intimacy: How Pornography Hijacks the Male Brain” (IVP Books, 2009) kopplingen mellan hur pornografi och drogmissbruk fungerar. Han skriver att ”pornografen påverkar hjärnan både kemiskt och fysikaliskt på ett sätt som liknar effekterna av ett blandmissbruk; kroppens belöningsystem kräver allt högre doser för att ge önskad effekt”.

I ett yttrande inför den amerikanska kongressen jämförde även den tidigare Yalepsykiatrikeren och psykoanalytikern Jeffrey Satinover, porrberoende med heroinberoende.

Under hösten citerade brittiska Daily Mail studier vid University of Chicago och University of Liverpool som visar hur en tonårings hjärna är särskilt mottaglig för ett porrberoende. Den delen av hjärnan, prefrontalkortex, som reglerar människans drifter är inte fullt utvecklat förrän strax över 22-26 årsåldern. Tonåringars hjärnor är inte inställda på att säga stopp. De är inställda på att vilja ha mer och toleransnivån för vad som är acceptabelt beteende sänks.

I Sverige drivs kampanjen ”Safetynet” på initiativ av den ideella radiostationen Premier Kristen Media. Syftet är att uppmana regeringen att göra det obligatoriskt för internetleverantörer att som standardinställning blockera pornografi, så att pornografi endast kan nås genom en vuxen som gör ett aktivt val. På så sätt blir det mer svår-tillgängligt för barn och unga. Svenska Evangeliska Alliansen har ställt sig bakom kampanjen och hittills har närmare 4000 personer skrivit under namninsamlingen som under våren kommer att överlämnas till It- och energiminister Anna-Karin Hatt. På:

<http://www.premierradio.se/premier-life/safetynet> finns det mer information och möjlighet att skriva under kampanjen.

Mycket mer kan göras för att motverka pornografins skadliga effekter, även när det gäller objektifieringen av kvinnor – och män. Att debatten förs är ändå ett konstruktivt första steg.

Jacob Rudolfsson
samordnare Svenska Evangeliska Alliansen

Vi ber och tackar tillsammans

Tacka för:

- Guds löften och trofasthet
- Böneveckan i januari
- Bönegemenskapen nationellt i SKSF, i Norden och internationellt i HCFI
- All vård- och omsorgspersonal som är ljus och salt där de finns i vardagen
- Alla kristna studenter
- Vårdbibeln
- Nya medlemmar, och gamla medlemmar

Bed för:

- SKSF:s konferens 11-13 april i Eksjö
- Kontakter med studerande
- Fler sjuksköterskor och andra som vill engagera sig och ha kontakt med studerande
- SKSF:s ekonomi, sponsorer för olika saker vi är och vill vara engagerade i, visioner vi vill gå vidare med
- Fler medlemmar och fler bönegrupper/bönetrio
- Frågan om Samvetsfrihet
- Inplanerade samlingar

Hälsning från vice ordföranden

Tack för gåvor!

Stort TACK för gåvor till SKSF i samband med min 80-års dag. Jag blev så överraskad när vår ordförande tagit in i Hälsning att jag fyllde år. Det värmdde verkligen att bli påmind om att man har så många vänner.

”Gud ljusblå buss”

När vi tog farväl av varandra efter HCFI:s bönevecka på Gullbrannagården fick jag, av en vän från Norge, boken ”Guds ljusblå buss”. Jag läste den redan på 60-70-talet men det var en upplevelse att läsa den på nytt. Den handlar om hur Mariasystrarna i Darmstadt-Kanaan byggde upp denna stora anläggning utan att ha några pengar. De kände vägen till Gud genom bön, och åberopande Guds löftesord bad de och bönesvaren kom. De fick pengar till tomtköp, byggnadslov, pengar till byggnader etc. Bussen behövde de till sitt barnarbete och det var barnen som bestämde att de skulle be om en och att den skulle vara ljusblå, och de fick en ljusblå buss som svar på sina böner!!

Har du boken i bokhyllan, ta fram den och läs den igen. Den kom i nytryck för några år sedan men kan vara slut i bokhandeln redan.

Kanske vi i SKSF ska ta Gud på orden, och inte bara be utan också ge lite extra. Vi har en gång lovat att även bistå HCFI, men förra året hade vi inga pengar att skicka till dem. Vi vill gärna göra det nu.

Sponsring för viktigt konferens

Det internationella förbundet, HCFI, har inbjudit två personer från varje medlemsland till en ledarkonferens i Pretoria i maj månad. Vi räknar med att vår ordförande Margréth Jansson och styrelsemedlemmen Anita Andersson ska representera Sverige. Styrelsemedlemmarna brukar betala alla omkostnader själva i samband med konferenser, även vår ordförande, men eftersom det är viktigt att vår ordförande är med, vore vi mycket tack samma om nu någon/några vill vara med och sponsra hennes resa. Hör gärna av er till mig om ni vill veta mer. Vill du betala in något direkt för att sponsra, kan du betala in din gåva på SKSF:s plusgiro, och skriva ”Sponsring resa” i meddelanderutan.

Barbro Fritz, Vice ordförande
Tel 0380-40246, barbrofritz@gmail.com

Välkommen till SKSF:s konferens 11-13 april 2014

på Eksjö Camping, Prästängsvägen 5, 575 36 Eksjö

Tema: Se hela människan

Program

Fredag

Från kl.16:00 Incheckning

Kl. 18:00 Middag

Kl. 19:00 Samling. – Jesus som förebild.

Marianne Boo talar

Lördag

Kl. 08:00 Morgonbön

Kl. 08:30 Frukost

Kl. 09:30-12:30 Forts.: - Jesus som förebild

Marianne Boo talar.

Fruktpaus ca kl 10:30

Kl. 12:30 Lunch

Kl. 14:00 SKSF:s Årsmöte

Kl. 16:00 Kaffe

Kl. 18:00 Middag

Kl. 19:00 Samling

Möten i livet – från Sverige till Afrika.

Josefine Svensson berättar.

Söndag

Kl. 08:30 Frukost

Kl. 10:30 Gudstjänst i Missionskyrkan

Lovsång, Nattvard, Information om SKSF

Predikan: Petter Jakobsson, Diakonia

Kyrkkaffe efter gudstjänsten

Marianne Boo, Ingatorp.
Sjuksköterska, Barn-
morska, Missionär,
Bibellärare, Pastor.

Josefine Svensson,
Eksjö. Läkare.

Praktisk information

Kostnad för mat, frukt och fika hela konferensen: 720 kr

Anmälnings/konferenskostnad:

250 kr för SKSF-medlem

350 kr för icke medlem

Anmälan kan göras via hemsidan eller genom att skicka in anmälningsstalongen i mitten av tidningen. Där finns även mer information.

Välkommen!

Åre Fjällsätra – Där du "Bara Kan Vara"

Trädgård, Inredning mat och hotell

www.arefjallsatra.se • info@arefjallsatra.se • 0647 305 05

Hon vill rädda liv i Afrika

Sjuksköterskan Ellinor Grimmark från Tenhult, som nu utbildat sig till barnmorska, drömmer om att få vara med och rädda liv i Afrika. Vi vet att det är många mödrar som dör där vid förlösningen. Hon har varit mycket omskriven senaste tiden, då hon har DO-anmält tre sjukhus i Sverige, pga att de inte har velat ge henne jobb sedan hon berättat att hon inte vill utföra aborter. Hennes juridiska ombud, Ruth Nordström är beredd att ta det vidare för prövning i Europadomstolen. Sverige är det land i Europa som inte godkänner samvetsfrihet för vårdpersonal. I vårt grannland Norge har man samvetsfrihet för vårdpersonal.

Margrét Jansson

B-POST

Begränsad Eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

Textorama
Box 427, 573 25 Tranås

Att återupprätta Guds värderingar i vårdundervisningen

40 deltagare – läkare, tandläkare, sjukgymnaster, arbetsterapeuter och annan vårdpersonal från nio länder deltog i en konferens i Göteborg 24-26 januari. KLM (Kristna läkare och medicinstudenter) och SKSF stod bakom inbjudan till denna PRIME-introduktion i Norden.

PRIME: Partnership in International Medical Education = Partnerskap i internationell medicinsk utbildning. Detta är en gemenskap som under sina 12 verksamhetsår har nått 40 länder och målet är att återupprätta andliga och etiska värden i läkar-, sjuk- och hälsovårdsutbildningarna. (För oss i SKSF låter den målsättningen bekant, inte sant?)

Under en session ställdes frågan: Vilka kvaliteter önskar du se hos personal som vårdar en av dina kära?

Några av svaren från deltagarna:

- att bli sedd som en hel människa - se personen i patienten

- en som kommunicerar med de anhöriga
- erfarenhet och yrkesskicklighet
- varmhjärtad
- gott omdöme och vishet
- respekt
- förmåga att lyssna och ta sig tid

I en annan session diskuterades Jesus som föredöme i sitt sätt att bemöta människor i olika nödsituationer. T.ex.

- Petrus svärmor
- en blind tiggare
- tio spetälska
- Jairus dotter
- människor besatta av demoner

Det var verkligen en inspirerande undervisningshelg och jag rekommenderar många att delta nästa gång PRIME inbjuder till konferens, speciellt lärare, instruktörer och alla som handleder studenter och kollegor.

Eivor Niklasson

KFH - Kristen Forening for Helsepersonell

(SKSF:s systerforening i Norge)

fyller 70 år 2014

vilket kommer att firas i Oslo Lördag den 6:e september 2014

För mer info, skriv till epost: kfhelse@getmail.no

Vår syster-organisation KRISOS (HCF i Danmark) fyller 20 år i år

Inspirationskonferens – KriSoS i 20 år

konferensen i Danmark bliver stedet Kjellerup ved Viborg, - midt i Jylland.

Starter fredag aften den 23. maj og slutter efter gudstjeneste søndag den 25. maj 2014

För mer info: inger.ebbesen@gmail.com eller inga@krisos.dk